

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011557
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011557.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. D., E. XXX/XX, B. C. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave výkon trestu odňatia slobody llava, v konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. februára 2024 v Trenčíne, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. novembra 2023 pod sp. zn. 75Pp/34/2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e
t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/45/2019 zo dňa 05. februára 2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 3To/55/2020 zo dňa 10. septembra 2020, bol odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“), pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona a iné právoplatne uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ktorý odsúdený nastúpil dňa 18. septembra 2020 ho vykonal dňa 18. marca 2023.

Po výkone vyššie uvedeného trestu odňatia slobody (dňa 18. marca 2023) odsúdený bezprostredne nastúpil do výkonu úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/29/2018 zo dňa 04. apríla 2018 v spojení s uznesením okresného súdu zo dňa 01. marca 2021 o neosvedčení sa v určenej skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina zo dňa 21. apríla 2021, sp. zn. 2Tos/27/2021, pre pokračovací trestný čin zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona a iné.

Tento (neskorší) úhrnný trest odňatia slobody má odsúdený predpokladane vykonať dňa 18. novembra 2025. Lehota k tomu, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému plynie odo dňa 28. septembra 2023 /po výkone 2/3 trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/29/2018 a 1/2 trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na Okresnom súde liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/45/2019, teda po výkone súčtu oboch jemu právoplatne uložených a nariadených oboch úhrnných trestov odňatia slobody.

Dňa 05. októbra 2023 bol Okresnému súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom doručený návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. novembra 2023 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením pod sp. zn. 75Pp/34/2023 tak, že podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že nie je dôvodný, pre kumulatívne nesplnenie všetkých troch zákonných podmienok, keď odsúdený nesplnil tretiu zákonnú podmienku materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že na slobode bude viesť po podmiennečnom prepustení už len riadny život.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v lehote troch pracovných dní po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu sťažnosť, ktorú odôvodnil písomne tým, že pokiaľ ide o nesplnenie tretej zákonnej materiálnej podmienky, od ostatného odsúdenia pred dvanástich rokov si založil rodinu a našiel si prácu, pričom jeho posledný zamestnávateľ Hotel Permon, s.r.o. prejavil aj teraz opätovne záujem o neho ako zamestnanca. Má pritom plnú podporu svojej rodiny. Tieto skutočnosti podľa jeho názoru odôvodňujú jeho podmiennečné prepustenie z výkonu súčasne vykonávaného trestu odňatia slobody. Nevie, aký dôkaz o tom, že na slobode už nebude páchať trestnú činnosť a bude už viesť iba riadny život občana, má súdu predložiť. Preto navrhol, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne napadnuté nesprávne uznesenie zrušil a aby sám rozhodol o tom, že ho podmiennečne prepustí.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín sa k sťažnosti odsúdeného do dňa konania neverejného zasadnutia krajského súdu o nej, písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 25. januára 2024, preskúmal dňa 15. februára 2024 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je ale dôvodnou.

Z ustanovení § 66 odsek 1 písm. a), písm. b), písm. c), odsek 2 Tr. zákona vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu (1. zákonná formálna podmienka), že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie (2. zákonná materiálna podmienka) a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (3. zákonná materiálna podmienka) s tým, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Čo sa týka splnenia formálnej podmienky, v prejednávanom prípade (vykonanie príslušnej časti uložených trestov odňatia slobody), krajský súd tak, ako správne k tomu dospel aj okresný súd zistil, že táto splnená bola.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je však okrem splnenia formálnej podmienky nevyhnutné súčasné (kumulatívne) splnenie dvoch materiálnych podmienok a to, že plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd v tomto smere vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa kumulatívne všetky tri zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, ktoré vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení. Aj krajský súd, pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v tom, že odsúdený doteraz plnením svojich povinností počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukazuje adekvátny stupeň polepšenia, ktorý záver má plnú podporu v podanom obsahu hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu tak, ako to citoval okresný súd a vyhodnotil v odôvodnení svojho napadnutého uznesenia.

Pokiaľ ale ide o splnenie tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a

nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, ktorú i krajský súd vyhodnotil ako celkom nesplnenú, je potrebné uviesť, že už z vyššie uvedeného zákonného znenia vyplýva, že či odsúdená osoba bude alebo nebude viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere určitú prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného, pričom táto prognóza u odsúdeného, ako vyplýva z vyššie uvedeného hodnotenia je menej priaznivá, keď existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený nepovedie na slobode riadny život a existuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Krajský súd v tej súvislosti považuje za nutné uviesť, že negatívny charakter má predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejme (ako správne uviedol aj okresný súd), že odsúdený bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, z toho niekoľkokrát bol i vo výkone trestu odňatia slobody a celkovo až trikrát mu bola daná šanca podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený má teda celkom evidentné sklony k páchaniu trestnej činnosti na slobode, kedy do úvahy je možné brať aj zahladené odsúdenia z hľadiska hodnotenia sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Krajský súd sa preto i napriek sťažnostným námietkam odsúdeného v tejto časti bez relevantných výhrad stotožnil s úvahami a záverom okresného súdu. Správne poukázal okresný súd i na to, v akom ústave na výkon trestu sa doposiaľ nachádza (stredný stupeň stráženia) a tiež za akú trestnú činnosť, závažného násilného charakteru, je odsúdený aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu s tým, že bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Hodnotenie tejto prognózy úzko súvisí aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vzatí do úvahy aj ostatných ďalších podstatných faktorov, pričom v tejto súvislosti, ako bolo už uvedené, odsúdený stanovené ciele programu síce plní v aktuálnom čase, ale jeho prognóza recidívy nesie riziko stredného zlyhania.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa v tomto smere musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívami a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd sa v posudzovanom prípade týmito hľadiskami dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne mu záveru.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku, ako nedôvodnú, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.